

O KAMIŠIBAJU

Kamišibaj je zvrst japonske gledališke umetnosti. Je način pripovedovanja zgodbe, ki vključuje v svojo izraznost elemente gledališča, likovne umetnosti, filma, risanke in stripa. Na Japonskem je zelo popularen in cenjen, počasi pa njegova prefinjenost osvaja tudi svet. V Sloveniji je že kar precej razširjen, obstaja tudi vsakoletni festival kamišibaja. Sama sem pred dvema leti sodelovala v prestižnem 5.revijalnem delu tega festivala v Piranu, z zgodbo za odrasle »Dež iz daljave«, letos pa sem bila uvrščena v tekmovalni del 7. slovenskega kamišibaj festivala v Štanjelu, z zgodbo » Kokoška gre na tržnico«.

O MOJEM KAMIŠIBAJU

Moja zgodba za otroke, »Šla je kokoška na tržnico«, je stara ljudska zgodba s področja bivše Jugoslavije. V Sloveniji je praktično neznana. Zgodba je pravzaprav lahka in zahtevna hkrati. Lahka v tem, da se veliko elementov kar naprej ponavlja, zahtevna pa, ker od otrok zahteva logiko, spomin in kreativno mišljenje. Namenjena je otrokom od 3-10 leta starosti.

Zgodbo »Šla je kokoška na tržnico« sem zbrala z namenom, da pred otroke postavim izziv. V eni uri jih nameravam naučiti pravljico ki, kot sem že omenila, ni najenostavnejša. V ta namen sem zasnovala program, ki skupaj s kamišibajem obsega tudi igro in preigravanje prizorov. Program sem že preizkusila v Koprivi, Orehovici in Sežani in lahko rečem da so rezultati več kot dobri. Pravljičica je otrokom všeč, zleze jim pod kožo, z veseljem jo odigrajo in si zapomnejo bistvo, če ne kar cele pravljice. Tudi jaz jo z veseljem igram, ker se mi zdi resnično dobra. Kamišibaj tudi zelo pritegne otroke. Veliko se jih samih od sebe loti risanja svoje zgodbe, svojega kamišibaja. Kamišibaj vsekakor pri otrocih spodbuja kreativnost in drugačne miselne procese.

Ker imam po kamišibaj predstavi še del, v katerem preigravamo prizore in se pravljice učimo, ne morem obvladovati velikega števila otrok. Ponavadi se je izkazalo, da so najbolj optimalne skupine med 10-15 otrok.

O MENI

Moje ime je Elizabeta Njari. Končala sem srednjo naravoslovno šolo v Ljubljani, potem pa sem študirala primerjalno književnost v Ljubljani. Študij sem po končanem tretjem letniku opusila, ker sem se takrat že aktivno

ukvarjala s kostumografijo in sem se odločila, da se raje posvetim temu. Sem vsestranska umetnica, ki se ukvarjam z različnimi zvrstmi umetnosti:

- kostumografija (filmi: Kruh in mleko, Srce je kos mesa, Daleč je smrt, Od groba do groba, Vem, To je zemlja, brat moj, Arheo)
- kulinarični teater (kulinarični peformansi doma in v tujini, nazadnje na Dunaju)
- montaža filmov (Družinica, Versopolis, Krvav može, kvaran ne može, Čemu se smehljajo naši pesniki)
- teater (naredila sem kar nekaj predstav za otroke, pripravljam pa tudi gledališko predstavo za odrasle, Turjaška Rozamunda)
- slikanje in kiparjenje (razstave v Kozini, Hrpeljah, Sežani in Koprivi)
- lutkovne predstave za otroke(že šesto leto v sodelovanju z Društvom prijateljev mladine Sežana pripravljam in igram predstave za Zeleni nahrbtnik po kraških vrtcih)
- kamišibaj (dve zelo uspešni predstavi Dež iz daljave in Kokoška gre na tržnico), hkrati vodim tudi delavnice kamišibaja za otroke
- kreativne delavnice za otroke

Moj kontakt je:

Tel: [REDACTED]

Mail: [REDACTED]